

ger for Postvæsenet udkom, var det Forudsætningen, at den skulde revideres i Løbet af 10 Aar. Nu er der gaaet 13 Aar siden den Tid, og det vil derfor ikke være forsvarligt at udsætte en Revision længer. Arbejdets Omfang er for Postvæsenets Vedkommende steget ligefrem til det dobbelte, ligesom ogsaa Udgifterne ere stegne omtrent til det dobbelte fra $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i 1888—89 til 8,400,000 Kr. efter Finansloven for indeværende Aar. Men der er heller intet Land i Verden, der har et saa veludviklet Landpostvæsen i alt Fald, som vi have, og det kan ikke være andet, end at det koster Penge. Her i Danmark give vi 27 pCt. af Udgiften til Landpostbudgangen, Landpostvæsenet, nemlig 2,255,000 Kr. af de 8,400,000 Kr. Tyskland, der kommer nærmest efter os, giver ikke mere end 5 pCt. ud dertil, ca. 15 Mill. Reichsmark af de ca. 300 Mill. Reichsmark, medens andre Lande intet eller næsten intet Landpostvæsen have. Det er en Selvfølge, at naar vi ville have et Landpostvæsen saaledes, at man i næsten hver eneste Hytte i Landet daglig kan faa sine Breve og Aviser leverede direkte og have Lov til at faa udbetalt og indbetalt sine Postanvisninger, koster det Penge. Disse Krav kunne vi ikke faa opfyldte for ingenting, og derfor maa man ogsaa gøre sig fortrolig med, at de stigende Krav og Udgifter skulle honoreres, og derfor maa man ogsaa gaa til betydelig større Udgifter her, hvad vi ellers ikke holde meget af. Udvalget har behandlet Lovforslaget ud fra det Princip, at det ikke er nogen særlig Grund til at forhøje de første Lønningsklassers Lønninger, men at man giver Alderstillæg hvert fjerde Aar i Stedet for hvert femte. Derimod ere alle i Udvalget enige om at ville forbedre de lavest lønnede Embeds- og Bestillingsmænds Kaar. Men nu forudsætter Udvalget ganske vist ogsaa, at den højtærede Minister vil drage Omsorg for, at Administrationen fremtidig lægger Beslag paa disse Embeds- og Bestillingsmænds fulde Arbejdskraft og ikke, som nu, tillader dem at have saa megen Privatbeskæftigelse for at tjene lidt ved Siden af til at bøde paa de daarlige Lønninger. Vi haabe ogsaa derved at kunne paaregne, at der i Fremtiden kan blive en mindre Tilgang, saaledes at Udgifterne forholdsvis ikke blive saa stærkt stigende, naar man lægger mere Beslag paa de nuværende Embeds- og Bestillingsmænds Kraft, end man hidtil har gjort. Merudgiften vil jo, for saa vidt Udvalgets og Flertallets Ændringsforslag vedtages, blive

henimod 600,000 Kr., og det er ikke saa lidt. Endvidere er det en Forudsætning, at denne Lov først skulde træde i Kraft samtidig med en Lov om Portotakster, hvorved man kan faa Indtægter til Dækning af de her foreslaaede Udgifter, men det haabe vi jo, at den højtærede Minister nok skal sørge for. Jeg skal saa gaa over til at omtale Ændringsforslagene, idet jeg forudskikker den Bemærkning, at Mindretallets Ændringsforslag har jeg ikke tænkt paa at udtale mig om, undtagen for saa vidt det paa et enkelt Punkt ogsaa kommer til at berøre Flertallets Stilling. Jeg skal derfor begynde med ganske kort at motivere Ændringsforslaget under Nr. 1.

Efter selve Lovforslaget skulde Generaldirektøren have 700 Kr. i Alderstillæg 3 Gange, stigende til 2,100 Kr., altsaa en Maksimumsløn efter 12 Aars Forløb paa 8,100 Kr. Nu faar han altsaa først sin Maksimumsløn efter 20 Aar, og den udgør 7,600 Kr. Ændringsforslaget gaar ud paa, at det foreslaaede Alderstillæg paa 700 Kr. nedsættes til 500 Kr., saaledes at han naar sin Maksimumsløn 8,000 Kr. paa 16 Aar i Stedet for som foreslaaet paa 12 Aar. Man gør ogsaa opmærksom paa, at det er Udvalget bekendt, at Generaldirektøren oppebærer 1,200 Kr. for Overtilsynet med Frimærker, og naar man lægger disse 1,200 Kr. til hans Maksimumsløn paa 8,000 Kr., saa bliver hans Indtægt derved 9,200 Kr., og det har man fra Udvalgets Side ment maatte være tilstrækkeligt. Ændringsforslaget under Nr. 2 springer jeg over som et Mindretalsforslag. Ændringsforslaget under Nr. 3 er stillet af hele Udvalget og gaar ud paa at føre Kontorchefernes Slutningsløn, der var foreslaaet til 5,200 Kr., ned til sin nuværende Højde, 4,800 Kr. De naa jo ligeledes fremtidig deres Maksimumsløn ved Alderstillæg paa 16 Aar imod nu paa 20 Aar, hvilket dog altid er en Forbedring. Under Nr. 4 foreslaar Udvalget, at de 6 Fuldmægtige, som her foreslaas imod nu for Tiden 5, skulle lønnes med en Begyndelsesløn af 1,800 Kr. og 150 Kr. hvert andet Aar, stigende til 3,000 Kr. For Tiden have de 1,600 Kr., men et Dyrtidstillæg paa 168 Kr. og 200 Kr. i Alderstillæg, stigende hvert andet Aar til 2,400 Kr. plus Dyrtidstillæg. Heraf følger jo rigtignok, at de ingen Lønningsforbedring faa i de første 8 Aar, og jeg skal ogsaa gøre opmærksom paa, at den højtærede Minister har spurgt mig, om der ikke forelaa en Misforstaaelse her, idet han mente at have foreslaaet 200 Kr. hvert andet Aar i Stedet for 150 Kr., et Spørgs-